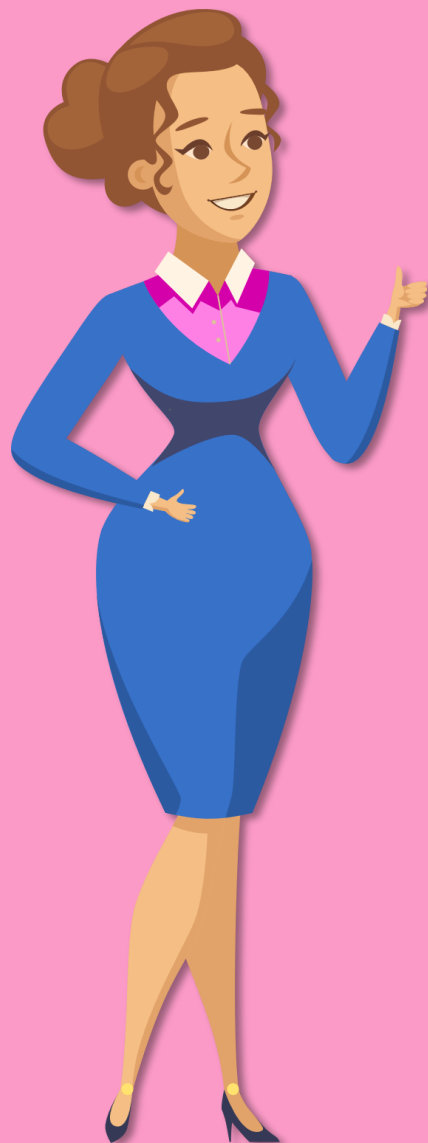

สรุปกฎหมาย

อาญา ภาค 2

ลักษณะ 4-9

Deedee e-book

ลักษณะ 5

ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข ของประชาชน

ความผิดเกี่ยวกับอั้งยี่และช่องโจร

ความผิดเกี่ยวกับการช่วยผู้กระทำความผิดเป็นปกติธุระ

ความผิดเกี่ยวกับการมั่วสุม

ความผิดเกี่ยวกับอั้งยี่และช่องโจร

- เป็นอั้งยี่, เป็นช่องโจร, ประชุมในที่ประชุมอั้งยี่หรือช่องโจร, ช่วยเหลืออั้งยี่หรือช่องโจร, สมาชิกอั้งยี่หรือช่องโจรกระทำผิด

เป็นอั้งยี่ (ม. 209)

องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

เหตุฉกรรจ์

- เป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือมีตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น
- การเป็นสมาชิกของคณะบุคคล คือ เป็นสมาชิกของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่มีความมุ่งหมายเดียวกัน
- ปกปิดวิธีดำเนินการ คือ เฉพาะสมาชิกเท่านั้นที่รู้วิธีดำเนินการ ซึ่งไม่เปิดเผยแก่บุคคลภายนอก
- การกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงการกระทำที่ไม่มีกฎหมายรองรับเพราะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่จำเป็นต้องถึงขนาดเป็นความผิดอาญา เช่น การเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มที่มีเป้าหมายโกงข้อสอบ
- ความผิดสำเร็จเมื่อเข้าเป็นสมาชิก แม้ยังไม่มีการกระทำตามความมุ่งหมาย

เป็นช่องโจร (ม. 210)

องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

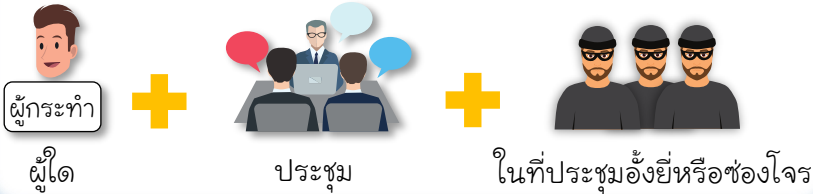
เหตุฉกรรจ์

- ความผิดนั้นมีโทษถึงประหารชีวิต, จำคุกตลอดชีวิต, จำคุกอย่างสูง 10 ปีขึ้นไป
- สมคบกัน คือ ร่วมกันคิดและตกลงกัน ซึ่ง "การตกลงกัน" เป็นสาระสำคัญของความผิดฐานช่องโจร
  - ฎีกา 2905/2543 - จำเลยและพวกร่วมกันเกิน 5 คน ร่วมกันฉ้อโกงผู้เสียหาย จำเลยมีความผิดฐานเป็นช่องโจร
- ผู้ที่มาสคบกันไม่จำกัดว่าต้องบรรลุนิติภาวะแล้วหรือมีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์เท่านั้น เพียงแค่รู้ผิดชอบได้บ้าง ก็มีความผิดฐานช่องโจรได้

- ความผิดสำเร็จเมื่อมีการสมคบกัน แม้จะไม่มีกรกระทำตามที่ตกลงกันก็ตาม
- ความผิดที่สมคบกันจำกัดเฉพาะความผิดตามที่กำหนดใน ภาค 2 ของ ป.อ. เท่านั้น ไม่รวมความผิดตาม ภาค 3 ของ ป.อ. หรือความผิดตามกฎหมายอื่น
- กรณีที่ต้องรับโทษหนักขึ้น ผู้กระทำต้องรู้เพียงว่าจะกระทำความผิดได้ ไม่จำเป็นต้องรู้ระวางโทษของความผิดนั้น

ประชุมในที่ประชุมอัยหรือช่องโจร (ม. 211)

องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

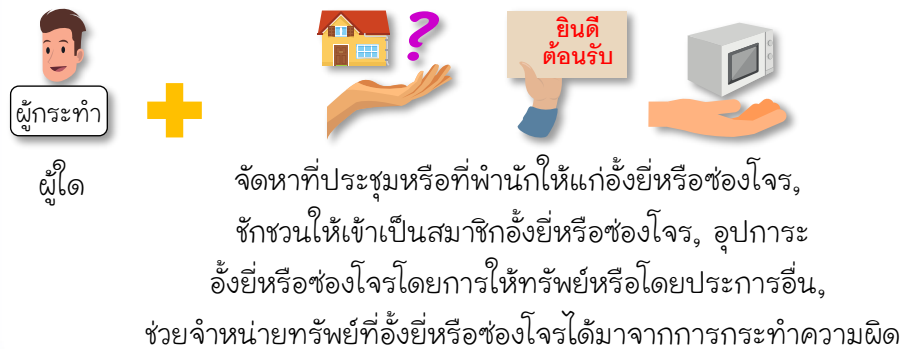
เจตนา

เหตุยกเว้นโทษ

- ผู้กระทำแสดงได้ว่าได้ประชุมโดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอัยหรือช่องโจร
- ประชุมกัน คือ มารวมปรึกษาหารือกัน ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการเป็นอัยหรือช่องโจรโดยเฉพาะ
- การกำหนดข้อยกเว้น เพื่อให้ ภาระการพิสูจน์อยู่ที่ผู้กระทำ ซึ่งต้องพิสูจน์ว่าตนไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอัยหรือช่องโจร เพื่อให้พ้นความรับผิด

ช่วยเหลืออัยหรือช่องโจร (ม. 212)

องค์ประกอบภายนอก

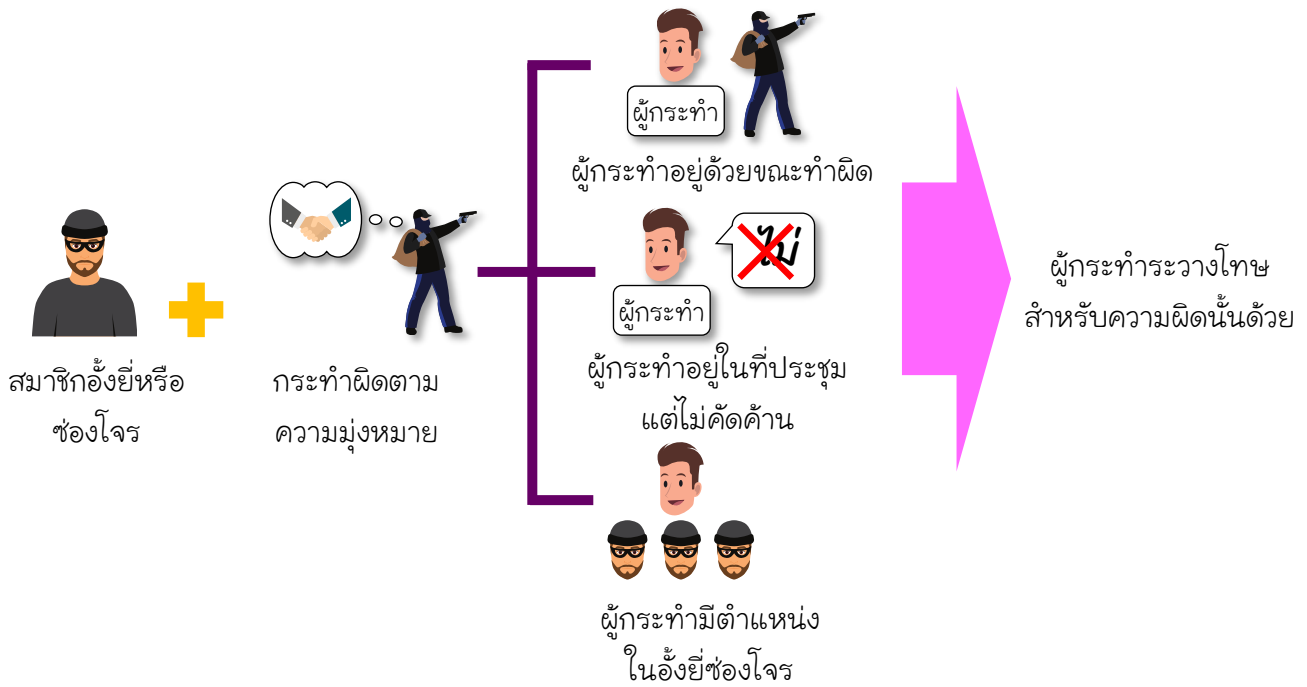
องค์ประกอบภายใน

เจตนา

- การสนับสนุนทำได้ทั้งก่อนและหลังความผิดที่สมคบกันกระทำขึ้น
- กรณีจัดหาที่พำนักหรือที่ประชุม
  - สถานที่ไม่จำเป็นต้องเป็นของผู้กระทำผิด แต่เพียงจัดทำให้ความผิดก็สำเร็จ
  - อัยหรือช่องโจรไม่จำเป็นต้องมาประชุมหรือพำนัก แต่เพียงจัดหาก็มีความผิด
- การชักชวนบุคคลเข้าเป็นสมาชิกอัยหรือช่องโจร ความผิดสำเร็จเมื่อมีการชักชวน ไม่พิจารณาว่าผู้ที่ถูกชักชวนจะเข้าร่วมเป็นสมาชิกด้วยหรือไม่
- การช่วยจำหน่ายทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิด คือ ช่วยให้ทรัพย์นั้นเปลี่ยนมือ ไม่ว่าจะซื้อขาย แลกเปลี่ยน ให้ หรือวิธีใด

สมาชิกอั้งยี่หรือช่องโจรกระทำผิด (ม. 213)

- การอยู่ด้วยขณะทำผิดจะเป็นตัวการหรือไม่ก็ได้

ความผิดฐานช่วยผู้กระทำผิดเป็นปกติธุระ

ช่วยผู้กระทำผิดเป็นปกติธุระ (ม. 214)

องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

เหตุยกเว้นโทษ

- เป็นการช่วยเหลือบิดา, มารดา, บุตร, สามีหรือภริยาของผู้กระทำ

- การทำเป็นปกติธุระ หมายถึง ช่วยเหลือเป็นประจำ ไม่ใช่เพียงครั้งเดียว
- กรณีข้อยกเว้นโทษ
  - บิดามารดาถือตามความเป็นจริงหรือตามกฎหมายก็ได้
  - สามีภริยาถือตามกฎหมายเท่านั้น

ความผิดเกี่ยวกับการมั่วสุม

มั่วสุม (ม. 215)

องค์ประกอบภายนอก

ผู้กระทำให้

ผู้ใด

มั่วสุมตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป

≥ 10 คน

ใช้กำลังประทุษร้าย, ชูว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย, ทำให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมือง

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

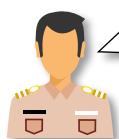
เหตุฉกรรจ์

- ผู้กระทำความผิดหนึ่งคนใดมีอาวุธ
- เป็นหัวหน้าหรือผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิด

- มั่วสุม คือ การรวมกันเพื่อก่อการในทางไม่ดี ในลักษณะที่เป็นพวกเดียวกัน
  - ผู้กระทำความผิดจะรู้จักกันมาก่อนหรือไม่ ไม่ใช่ข้อสำคัญ
  - ผู้กระทำความผิดไม่จำเป็นต้องมีเจตนากระทำความผิดในรายละเอียดอย่างเดียวกัน
  - ฎีกา 346/2535 – ผู้ที่มามั่วสุมไม่จำเป็นต้องมีเจตนากระทำความผิดในรายละเอียดอย่างเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องรู้จักหรือนัดหมายมาก่อน
- การใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายไม่ถือเป็นการมั่วสุมตาม ม. 215
  - ฎีกา 5573/2554 – จำเลยร่วมชุมนุมกับชาวบ้าน โดยสงบปราศจากอาวุธ แม้มีบางคนกระทำความผิดในภายหลัง จะถือเป็นเจตนาของผู้เข้าชุมนุมทุกคนไม่ได้

ไม่เลิกมั่วสุมเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้เลิก (ม. 216)

องค์ประกอบภายนอก

เจ้าพนักงานสั่งให้ผู้มั่วสุมเพื่อกระทำความผิดตาม ม. 215 เลิกไป

ผู้กระทำให้

ผู้กระทำความผิดไม่เลิก

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

- ความผิดตาม ม. 215 ต้องยังไม่เกิดขึ้น หากคนที่มารวมตัวกันกระทำความผิดฐานมั่วสุมแล้ว แม้เจ้าพนักงานสั่งให้เลิก แล้วไม่ยอมเลิก ก็ไม่เป็นความผิดตาม ม. 216
- หากการรวมตัวกันไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการมั่วสุม เจ้าพนักงานไม่มีอำนาจสั่งให้เลิก และการไม่เลิกตามคำสั่งของเจ้าพนักงานก็ไม่มีผิด เช่น การชุมนุมกันฟังปราศรัยทางการเมืองอย่างสงบ

ตัวอย่างคำพิพากษา

ฎีกา 2905/2543 – จำเลยและพวกรวมกันเกิน 5 คน ร่วมกันฉ้อโกงผู้เสียหาย จำเลยมีความผิดฐานเป็นชอ้งโจร

จำเลยกับพวกทำที่ไปขอเช่าที่ดินจากผู้เสียหาย และชักนำให้ตีมน้ำผสมสารมีนเมา แล้วให้ผู้เสียหายถอนเงินมาให้จำเลยและพวก โดยจำเลยและพวกไม่พูดถึงเรื่องการเช่าที่ดินอีกเลย ซึ่งวิธีการเช่นนี้ หากไม่มีการนัดแนะและร่วมกันวางแผนมาก่อน จะเกิดขึ้นเป็นลำดับสอดคล้องไม่ได้ จำเลยจึงเป็นผู้สมคบกับพวก ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฉ้อโกง จำเลยจึงมีความผิดฐานชอ้งโจร

ฎีกา 346/2535 – ผู้ที่มาฉ้อสุ่มไม่จำเป็นต้องมีเจตนากระทำความผิดในรายละเอียดอย่างเดียวกัน และไม่จำเป็นต้องรู้จักหรือนัดหมายมาก่อน

การฉ้อสุ่มตาม ม. 215 ผู้ที่มาฉ้อสุ่มไม่จำเป็นต้องมีเจตนากระทำความผิดในรายละเอียดอย่างเดียวกัน เพียงแต่เป็นการใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการเพื่อให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองก็มีความผิด และผู้ที่มาฉ้อสุ่มกันไม่จำเป็นต้องรู้จักหรือนัดหมายวางแผนกันมาก่อน

ฎีกา 5573/2554 – จำเลยร่วมชุมนุมกับชาวบ้าน โดยไม่มีการสมคบกันกระทำความผิดกฎหมาย จึงเป็นการเริ่มต้นด้วยความสงบปราศจากอาวุธ แม้ต่อมามีบางคนกระทำความผิดในภายหลัง ต้องถือว่าเป็นเจตนาของแต่ละคนแต่ละกลุ่ม จะถือเป็นเจตนาของผู้เข้าชุมนุมทุกคนไม่ได้

ชาวบ้านชุมนุมและเดินขบวนโดยไม่ปรากฏว่ามี การวางแผนหรือคบคิดกันทำผิดกฎหมาย จึงเป็นการชุมนุมที่เริ่มต้นด้วยความสงบปราศจากอาวุธ อันเป็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในภายหลัง ต้องถือว่าเป็นเจตนาของผู้กระทำความผิดแต่ละคนแต่ละกลุ่ม จะถือเอาเป็นเจตนาร่วมของผู้ชุมนุมไม่ได้ จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานฉ้อสุ่ม

ลักษณะ 6

ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน

ความผิดเกี่ยวกับการทำให้เกิดเพลิงไหม้

ความผิดเกี่ยวกับการทำให้เกิดระเบิด

ความผิดเกี่ยวกับการทำแก๊สปลุกสร้างหรือสิ่งป้องกันอันตราย

ความผิดเกี่ยวกับการทำให้เกิดอุทกภัย หรือให้เกิดข้อขัดข้องแก่การใช้น้ำ

ความผิดเกี่ยวกับการทำให้เกิดอันตรายในการจราจร

ความผิดเกี่ยวกับการทำแก๊สสาธารณูปโภค

ความผิดเกี่ยวกับการปลอมปนอาหาร ยา เครื่องอุปโภคบริโภค

ความผิดที่กระทำโดยประมาท

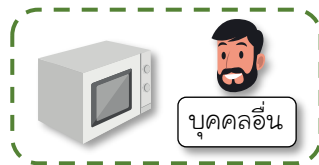

ความผิดเกี่ยวกับการทำให้เกิดเพลิงไหม้

- วางเพลิงเผาทรัพย์สินทั่วไป, ทำให้เกิดเพลิงไหม้จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน, ทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท

วางเพลิงเผาทรัพย์สินทั่วไป (ม. 217)

องค์ประกอบภายนอก

ผู้กระทำให้ผิด

ผู้ใด

วางเพลิงเผา

ทรัพย์สินของผู้อื่น

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

เหตุฉกรรจ์

- ม. 218 - ทรัพย์สินที่เผาเป็น (1) โรงเรือน เรือ แพที่คนอยู่อาศัย (2) โรงเรือน เรือ แพที่เก็บหรือทำสินค้า (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม (4) โรงเรือนที่เป็นสาธารณสมบัติแผ่นดิน, สาธารณสถาน หรือประกอบพิธีตามศาสนา (5) สถานีรถไฟ, ท่าอากาศยาน, ที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ (6) เรือกลไฟ เรือยนต์ ที่มีระวาง 5 ตันขึ้นไป, อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ
- ม. 224 - การกระทำผิดเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

เหตุลดโทษ

- ม. 223 - ทรัพย์สินมีราคาต่ำ + การกระทำไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น

หลักเกณฑ์เพิ่มเติม

- ม. 219 : การตระเตรียมกระทำผิดมีความผิดเท่ากับพยายามกระทำผิด

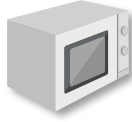
- วางเพลิงเผาทรัพย์สิน คือ จุดไฟในตัวทรัพย์สินจนทรัพย์สินติดไฟหรือลุกไหม้
- ความผิดสำเร็จเมื่อทรัพย์สินของผู้อื่นติดไฟ ไม่ใช่แค่การนำไฟไปวางไว้ และไม่จำเป็นต้องเผาไหม้ทั้งหมด
- การเผาทรัพย์สินที่ไม่มีกรรมสิทธิ์, ผู้กระทำให้ผิดมีกรรมสิทธิ์ หรือเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รวมอยู่ด้วย ไม่เป็นความผิดตาม ม. 217
- ผู้กระทำให้ผิดต้องรู้ว่าทรัพย์สินที่วางเพลิงเผาเป็นของผู้อื่น
- เหตุลดโทษกรณีทรัพย์สินมีราคาต่ำจะพิจารณาตามความเห็นของคนทั่วไปในขณะที่เกิดความผิด
- เหตุเพิ่มโทษกรณีประเภทของทรัพย์สิน
  - ความผิดสำเร็จเมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานที่นั้นติดไฟหรือลุกไหม้ ถ้าวัตถุประกอบไหม้ไฟ เช่น เฟอร์นิเจอร์ ยังไม่ใช่เหตุเพิ่มโทษตาม ม. 218
  - ผู้กระทำให้ผิดต้องรู้ว่าทรัพย์สินที่เผาเป็นสถานที่ประเภทใดด้วย
- เหตุเพิ่มโทษเพราะบุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายพิจารณาตามหลักผลธรรมดา

ทำให้เกิดเพลิงไหม้จนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน (ม. 220)

องค์ประกอบภายนอก

ผู้กระทำความผิด

ผู้ใด

ทำให้เกิดเพลิงไหม้

ต่อวัตถุใดๆ

จนน่าจะเป็นอันตรายต่อบุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น

องค์ประกอบภายใน

เจตนา

เหตุลดโทษ

- ม. 223 - ทรัพย์สินมีราคาต่ำ + การกระทำไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น

เหตุยกเว้น

- ม. 218 - ทรัพย์สินที่เผาเป็น (1) โรงเรือน เรือ แพที่คนอยู่อาศัย (2) โรงเรือน เรือ แพที่เก็บหรือทำสินค้า (3) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม (4) โรงเรือนที่เป็นสาธารณสมบัติแผ่นดิน, สาธารณสถาน หรือประกอบพิธีตามศาสนา (5) สถานีรถไฟ, ท่าอากาศยาน, ที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ (6) เรือกลไฟ เรือยนต์ ที่มีระวาง 5 ตันขึ้นไป, อากาศยาน หรือรถไฟที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะ
- ม. 224 - การกระทำผิดเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

- การทำให้เกิดเพลิงไหม้ คือ การทำอะไรก็ได้ให้เกิดเพลิงไหม้ ไม่จำเป็นต้องเป็นการจุดไฟที่ตัวทรัพย์สิน (ต่างจากวางเพลิง เพราะการวางเพลิงต้องจุดไฟที่ทรัพย์สิน)
- วัตถุที่ถูกกระทำจะเป็นวัตถุของตนเองหรือของผู้อื่นก็ได้
- การน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่น เช่น ทำให้เสียชีวิต, เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่น โดยพิจารณาจากความเห็นของคนทั่วไป
  - ถ้าเป็นทรัพย์สินของตนเองหรือทรัพย์สินไม่มีเจ้าของไม่มีความผิด
  - รวมถึงผลที่เกิดน่าจะเป็นอันตรายต่อทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย
- ผู้กระทำต้องมีเจตนาทำให้เกิดเพลิงไหม้ ส่วน “น่าจะเป็นอันตราย” ไม่ต้องมีเจตนาในเรื่องนี้
- ฎีกา 1285/2529 - จุดที่จำเลยจุดไฟกับบ้านของผู้เสียหายอยู่ห่างกัน แสดงว่าไม่มีลักษณะที่จะเป็นอันตราย จำเลยจึงไม่มีความผิดตาม ม. 220
- เหตุลดโทษกรณีทรัพย์สินมีราคาต่ำจะพิจารณาตามความเห็นของคนทั่วไปในขณะที่เกิดความผิด
- เหตุยกเว้นกรณีประเภทของทรัพย์สิน
  - ความผิดสำเร็จเมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งของสถานที่นั้นติดไฟหรือลุกไหม้ ถ้าวัตถุประกอบไหม้ไฟ เช่น เฟอร์นิเจอร์ ยังไม่ใช้เหตุเพิ่มโทษตาม ม. 218
  - ผู้กระทำต้องรู้ว่าทรัพย์สินที่เผาเป็นสถานที่ประเภทใดด้วย
- เหตุยกเว้นเพราะบุคคลอื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายพิจารณาตามหลักผลธรรมดา

ทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท (ม. 225)

ประมาททำให้เกิดเพลิงไหม้ ส่งผลให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย

องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

ประมาท

- ถ้าการกระทำไม่ได้เกิดจากความประมาท ผู้กระทำไม่มีความผิด
  - ฎีกา 3485/2535 - จำเลยสตาร์ทเครื่องยนต์ทำให้เกิดไฟลุกไหม้โดยอุบัติเหตุ ทำให้ไฟลามไปไหม้ส่วนของผู้อื่นเสียหาย จำเลยไม่มีความผิดตาม ม. 225
  - ฎีกา 6511/2534 - จำเลยกับพวกจุดไฟเผาหญ้าในสวนของตน แต่จำเลยไม่อยู่ช่วยดับไฟ แต่ไฟนั้นไม่เกีนกำลังพวของจำเลยที่จะดับ แม้ไฟไหม้สวนข้างเคียง จำเลยก็ไม่มีความผิดตาม ม. 225
  - ฎีกา 2090/2526 - จำเลยไม่ระมัดระวังตรวจตราดูและดับไฟที่จุดเผาสวน ปล่อยให้ติดคุดและลามไปไหม้ทรัพย์สินผู้อื่น จำเลยมีความผิดตาม ม. 225

ประมาททำให้เกิดเพลิงไหม้จนน่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้อื่น

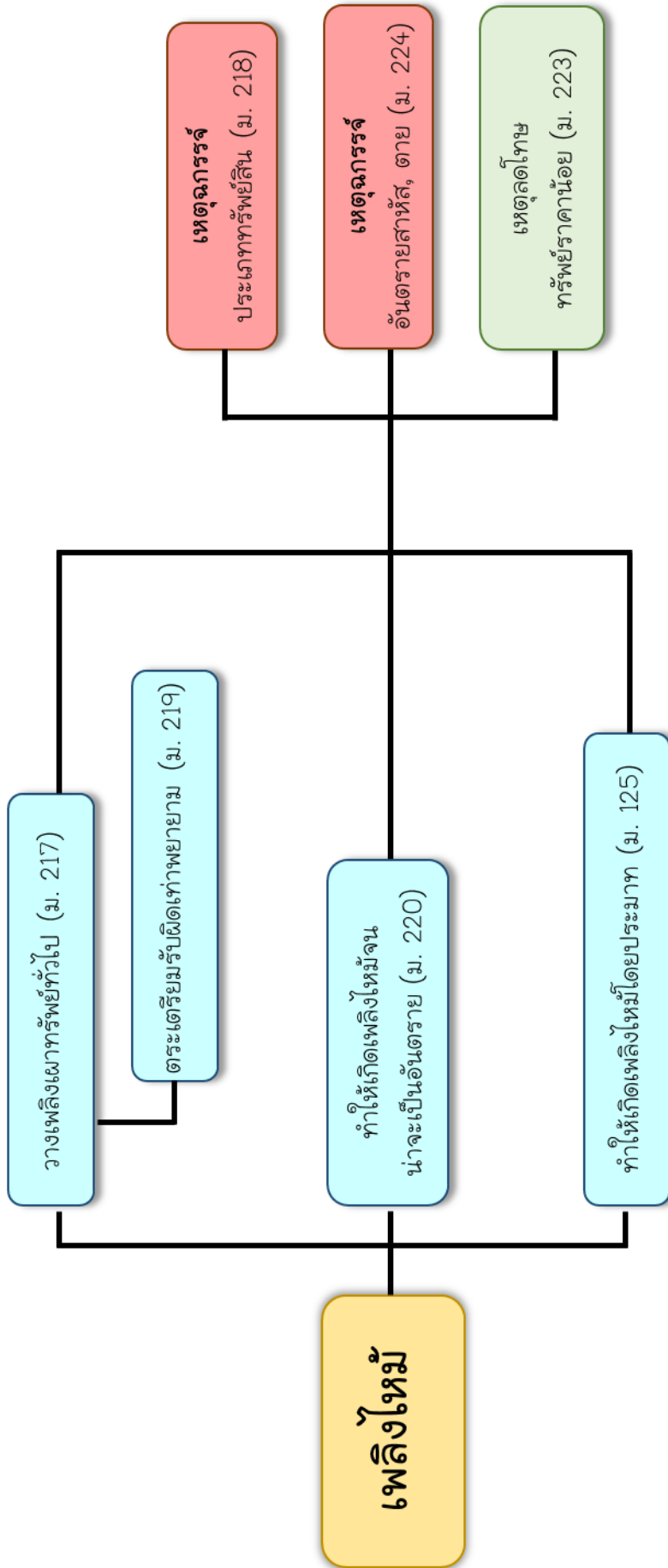
องค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบภายใน

ประมาท

- ทรัพย์สินทางปัญญา
- น่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตผู้อื่น

ตัวอย่างคำพิพากษา

ฎีกา 1285/2529 – จุดที่จำเลยจุดไฟกับบ้านของผู้เสียหายอยู่ห่างกัน แสดงว่าไม่มีลักษณะที่จะเป็นอันตราย จำเลยจึงไม่มีความผิดตาม ม. 220

จำเลยจุดไฟเผาฟางข้าวในนาของตนเองที่อยู่ห่างไปจากบ้านของผู้เสียหาย จนไม่มีลักษณะที่น่ากลัวว่าจะเป็นอันตราย จำเลยจึงไม่มีความผิดตาม ม. 220 แต่จำเลยจุดไฟแล้วไม่ควบคุมดูแลให้อยู่ภายในขอบเขตจำกัดทำให้ไฟลามไปบ้านของผู้เสียหาย เป็นการประมาททำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเกิดเพลิงไหม้ตาม ม. 225

ฎีกา 3485/2535 – จำเลยสตาร์ทเครื่องยนต์ทำให้เกิดไฟลุกไหม้โดยอุบัติเหตุ ทำให้ไฟลามไปไหม้สวนของผู้เสียหาย จำเลยไม่มีความผิดตาม ม. 225

จำเลยสตาร์ทเครื่องยนต์รถแทรกเตอร์ทำให้เกิดไฟลุกไหม้ที่เครื่องยนต์ ลามไปที่ตัวรถแทรกเตอร์และไหม้สวนของผู้เสียหาย เหตุไฟไหม้เครื่องยนต์เกิดจากอุบัติเหตุ การกระทำของจำเลยจึงไม่มีความผิดตาม ม. 225

ฎีกา 6511/2534 – จำเลยกับพวกจุดไฟเผาหญ้าในสวนของตน แต่จำเลยไม่อยู่ช่วยดับไฟ แต่ไฟนั้นไม่เก็นกำลังพวกของจำเลยที่จะดับ แม้ไฟไหม้สวนข้างเคียง จำเลยก็ไม่มีความผิดตาม ม. 225

จำเลยและพวกอีกสองคนจุดไฟเผาหญ้าในสวนของตน ต่อมาจำเลยกลับไปก่อน ปล่อยให้พวกของจำเลยดับไฟที่จุด ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าการดับไฟที่เหลือนั้นเก็นกำลังพวกของจำเลย แม้ไฟนั้นลุกลามไหม้สวนข้างเคียง ก็เกิดจากความประมาทของพวกของจำเลย ไม่ได้เกิดจากการกระทำของจำเลย จำเลยจึงไม่มีความผิด

ฎีกา 2090/2526 – จำเลยไม่ระมัดระวังตรวจตราดูและดับไฟที่จุดเผาสวน ปล่อยให้ติดคุและลามไปไหม้ทรัพย์สินผู้อื่น จำเลยมีความผิดตาม ม. 225

แม้จำเลยตากถางต้นไม้เพื่อกันไฟ แต่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตรวจตราดูและดับไฟที่จุดในสวนให้หมด และปล่อยให้ติดคุจนไหม้จนเป็นเหตุให้ลุกลามไปไหม้ทรัพย์สินของผู้เสียหาย เป็นการทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาททำให้ทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย จำเลยจึงมีความผิดตาม ม. 225